

25 Απριλίου 2016

Η σιγή του Μεγάλου Σαββάτου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Στη σιγή του Μεγάλου Σαββάτου η Εκκλησία απεργάζεται το θρίαμβο του Πάσχα. Το «Ανάστα ο Θεός» προετοιμάζει το «Χριστός Ανέστη».

Η ακολουθία του Μεγάλου Σαββάτου δεν έχει πένθιμο χαρακτήρα, όπως τη Μεγάλη Πέμπτη και Μεγάλη Παρασκευή. Ήδη από τη νύκτα του Επιταφίου, όπου γίνεται ο όρθρος του Μεγάλου Σαββάτου, αρχίζει να υποφώσκει η Ανάσταση, γιατί είναι «η Ζωή εν Τάφω». Ψάλλονται εγκώμια και όχι μοιρολόγια, Αναστάσιμα ευλογητάρια κι όχι νεκρώσιμα.

Το Μεγάλο Σάββατο γιορτάζουμε την κάθοδο του Χριστού στον Άδη. Εκεί, σύμφωνα με τη διδασκαλία των αγίων Πατέρων, κήρυξε «στους απ' αιώνος κεκοιμημένους». Όσοι ήταν δεκτικοί πίστεψαν στο πρόσωπό Του ως το σωτήρα του κόσμου και χάρηκαν τη λύτρωσή τους από τα δεσμά του Άδη.

Το μυστήριο του θανάτου του Θεανθρώπου Χριστού προεκτείνεται στο μυστήριο της τριήμερου ταφής Του. Πώς γεύτηκε θανάτου η Ζωή; Πώς εισήλθε στον Άδη ο νικητής του; Πώς γίνεται ο Θεός να κυριαρχηθεί από το βασίλειο του διαβόλου, τον Άδη; Αλλά και ποια λογική μπορεί να αναλύσει και να εξηγήσει τα πιο πάνω; Και τι σημασία έχει η εξήγηση, όταν βρισκόμαστε στην πραγματικότητα της νίκης;

Ο άνθρωπος «όπου γης» ζητά «ζωή και περισσόν ζωής». Δεν θέλει να πεθάνει. Δεν είναι στη φύση του ο θάνατος. Γι' αυτό και την ουσιαστική ευεργεσία μάς την έκανε ο Χριστός, που νίκησε το θάνατο. Μπαίνοντας στο βασίλειο του θανάτου,

αποδεχόμενός τον ελεύθερα σύντριψε «τις βαρείες πύλες του Άδη» με την Ανάστασή Του και χάρισε σε όλους τη νίκη κατά του θανάτου.

Τελικά, με την αποδοχή του θανάτου, μπορεί να νικηθεί ο θάνατος. Με την αποδοχή των δοκιμασιών, του πόνου και της θλίψεως, με υπομονή και ταπείνωση στα γεγονότα που δεν μπορούμε ν' αλλάξουμε, μπορούμε να συντρίψουμε τη δύναμή τους επάνω μας και να ελευθερωθούμε από τον Άδη της μιζέριας και του άγχους.

Ο Ιησούς Χριστός αναπαυόμενος μέσα στον τάφο ετοιμάζε το θρίαμβο της Ανάστασής Του. Το έργο Του κάποια στιγμή τελείωσε. Ακολούθησε η απραξία του τάφου, για να οδηγηθεί στο Πάσχα, στο πέρασμα από το θάνατο στη Ζωή.

Στην απραξία και στην ησυχία από κάθε ανθρώπινο έργο, μπορεί να ετοιμάζεται ο θρίαμβος της δικής μας ζωής, αν παραδοθούμε ολοκληρωτικά στο Θεό μας με εμπιστοσύνη και αφοσίωση.

Στη σιγή του Μεγάλου Σαββάτου ας αφουγκραστούμε τη δυναμική της αποδοχής της αποτυχίας, του θανάτου, που ετοιμάζει τη νίκη της Ανάστασης, και ας ετοιμαστούμε για την εορτή των εορτών, το Πάσχα του Κυρίου, που η ολόφωτη νύκτα απόψε μάς τη βεβαιώνει.

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com